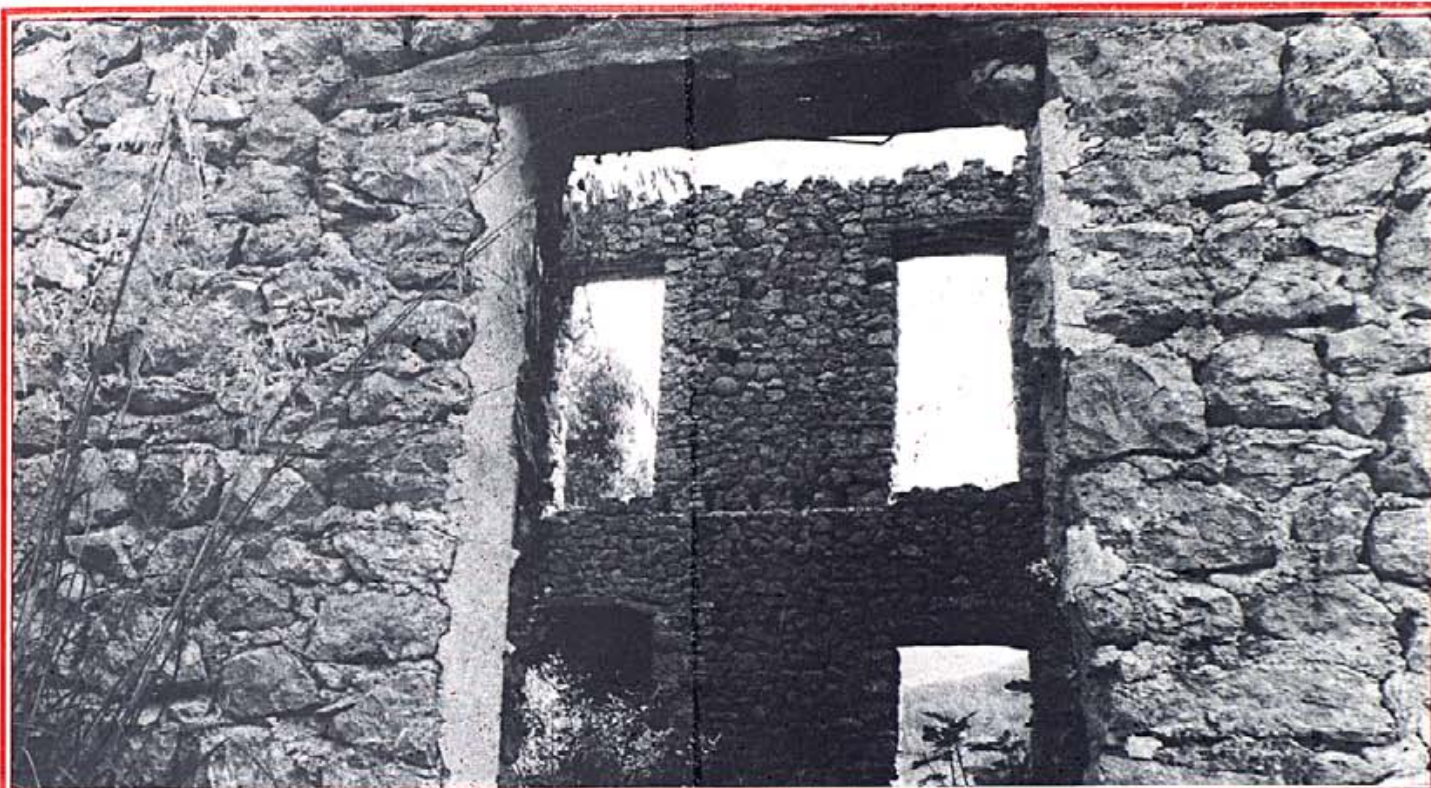

GALATZÓ

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

Revista mensual - Juliol 1992 - Any V - Núm. 69

PREMSA
CORONA

Els 14 molins d'aigua, vent i gas pobre que hi havia al nostre terme municipal, indicadors en el passat d'un model de vida que no cal oblidar. _____ Pàg. 5, 6 i 7

El Ple de l'Ajuntament torna aprovar provisionalment, per unanimitat, el text refós de les NN.SS. _____ Pàg. 3

Durant aquests mesos de Juliol i Agost, prop de 50 infants participen en el Tallers d'Estiu. _____ Pàg. 13

GALATZÓ

Publicació Mensual
Dipòsit legal: PM 431/86
CASA DE CULTURA
 Sa Travessia s/n
07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:
 Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell
 Pere Barceló
 Biel Frau
 Bartomeu Moragues
 Xisca Ramon

EQUIP DE COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer
 Xavier Barceló
 Joan Ignaci
 Marilena Monjo
 Toni Mora
 Joan Antoni R.C.
 Margalida Barceló
 Biel Pérez
 Onofre Martorell
 Catalina Pont
 Leni Moragues
 Antoni Vidal
 Pep Toni Balaguer

Secció Esportiva:
 Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:
 Magdalena Balaguer.

VENDA D'EXEMPLARS:
 Ses Cotxeries

Exemplar: 175 ptes.
 Subscripcions: 150 ptes.

IMPRIMEIX

Taller Gràfic Eugeni.
 C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Editorial

COM SOM I COM VOLEM SER ?

Tots els que som puigpunyentins i galileus -tant si ho som de naixement com d'adopció- ens surt cada dos per tres la curolla de pensar qui som com a poble i què volem ser.

Per a qualsevol estudiós d'antropologia, per a definir un poble com a col·lectiu, li interessa conèixer com visquen els nostres padrins i els nostres avantpassats.

En aquest mateix número de Galatzó recollim una descripció dels 14 molins d'aigüa, vent, sang o gas pobre que hi havia en el nostre terme municipal, que són indicadors d'un sistema de vida del segle passat i primera meitat del present.

Si en aquesta dada hi afegim allò que ens compten els padrins als llibres d'en Nofre Martorell i de na Catalina Pont i na Maribel Font, certament hi trobam més que fets. Allà es parla de menjars, de pura subsistència, de terres robades a les garrigues per a recollir la barcel de gra pel pa dels infants (a les petites "rotes" que eren com piquetes del mejar de la taula del senyors), el pellucar de les olives després de la collita, la pobresa de les cases, els jornals de misèria que entrava a la majoria de les famílies, l'incultura a que estava sotmesa la població per manca d'escolarització i per la forçada obligació de feina dels nins i nines de set i vuit anys...

Som hereus d'una cultura -com a poble- d'infrasubsistència però amb uns valors humans, guanyats amb un altíssim preu de sacrifici, d'heroïsme, de voluntat i caparrudesa indescriptibles.

De les roques estèrils de Galatzó, dels Puntals, de La Mola, del Penyal d'en Pont, de Na Fàtima, de Na Bauçana, en feren regalimar aigües; i de les alzines, amb els aglans alimentaren el bestiar i els porcs cassolans; i de la Riera, torrentons, pous i fons en xuclaren unes poques cíquies per a la verdura estiuenca dels trampons, tumbets i coques...

I com si no fos suficient per a la vida espartana de la nostra "casta", la zona màgica de les terres del Comte Mal que des d'Ortolux a Galatzó omple de bruixes, creences, mites i supersticions les nostres llars; tot això fa que la nostra personalitat col·lectiva sigui parcialment peculiar.

Volem i desitjam que tots els puigpunyentins i galileus ens reconeguem i acceptem tal com som en les nostres arrels.

No ens interessa reproduir la pobresa i misèria ja superada, però sí reivindicam els valors adquirits a través de segles.

Som austers i ens costa veure malgastar els bens.

De la terra estèril en feim un jardí que és Puigpunyent i Galilea, i que estimam i volem conservar. Dels petits sous en cream riquesa i la guardam pels nostres fills com penyores d'or.

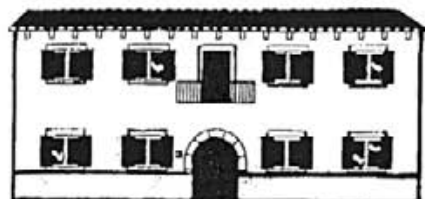
Les tradicions les convertim amb mites i les valoram com tresors.

Les festes són sagrades i les vivim com una forma d'exercir com a puigpunyentins i galileus.

Som una penya en front dels de fora i no sempre ho som tot el que hauríem de ser amb els de dins.

Definir què és ser puigpunyentí o galieu no és una tasca fàcil. Però, sens dubte, és obligatori exercir-hi, fent del poble un lloc de benestar i de sentiments de germanor.

Desitjam que el "seny" prevaleixi sempre sobre els interessos partidistes i que davant qualsevol qüestió ens sentiguem contents, integrats, sense ressentiments, com cal segons les actituds que ens han legat els nostres majors.

CASA DE LA VILA

El passat dia 17 de juny es va celebrar al saló de sessions de l'Ajuntament de Puigpunyent el ple ordinari del mes. Amb l'assistència de tots els regidors, aquests són alguns dels punts que es tractaren:

RECTIFICACIÓ PADRÓ D'HABITANTS

Examinada la rectificació del Padró d'habitants a 1 de gener de 1992 amb una població de dret de 1148 habitants la Corporació acordà per unanimitat la seva aprovació i que s'exposàs al públic durant el termini de quinze dies a efectes de reclamacions.

APROVACIÓ PROVISIONAL TEXT REFÓS NORMES SUBSIDIÀRIES

La Corporació Municipal en sessió celebrada dia quinze d'abril de 1992, acordà aprovar inicialment el text refós de les Normes Subsidiàries de Puigpunyent, i Galilea, un cop resoltes les deficiències apuntades per la Comissió Insular d'Urbanisme a les Normes anteriorment aprovades provisionalment per la Corporació Municipal.

Exposades al públic per un termini de trenta dies, es presentaren les següents al·legacions:

- La suscrita per Miquel Garau Esteva que sol·licita que es modifiqui l'article 9.3.7. de les Normes en relació a l'altura de les edificacions.

- La d'Antoni Mari Gayà on sol·licita la inclusió del solar 56-G de Son Net dins la zona 4 extensiva de grau 2.

- La de Francisca i Margalida Martorell Ferrà on sol·liciten que es modifiqui la delimitació de la parcel·la de la seva propietat, allargant i estrenyent les dimensions, així com l'exclusió del pou de la zona verda i dels terrenys immediats.

Vists els informes de l'arquitecte redactor de les NN.SS. que diuen:

Al·legació de Miquel Garau Esteva.- La condició d'altura a la zona 3 ve donada per les condicions predominants a l'entorn sobre el qual s'aplica i pel tractament en el que té cabuda la seva consideració com a sòl urbà, certament restrictiva en atenció a la seva naturalesa d'hortos familiars. En conseqüència no pareix oportú estimar l'al·legació presentada.

Al·legació de Antoni Mari Gayà.- No existeixen raons objectives en virtut del preceptuat a la vigent Llei del Sòl perquè els terrenys de referència puguin tenir la consideració de sòl urbà i a conseqüència no pareix oportú estimar l'al·legació presentada.

Al·legació de Francisca i Margarida Martorell Ferrà.- Respecte a la sol·licitud expressada d'allargar uns deu metres la franja edificable i reduir la seva amplària proporcionalment, a fi que es pugui ubicar dins ella cinc solars de 200 metres quadrats de superfície, en opinió del tècnic que subscriu no existeix inconvenient en estimar l'al·legació. Quant a l'exclusió del pou del terreny circumdant de la zona verda, indica dues possibles opcions: bé excloure una zona circular entorn al pou de 2'5 m. de radi com a espai lliure privat, bé establir una concessió administrativa per a l'explotació del pou sobre l'espai assenyalat anteriorment.

La corporació acordà per unanimitat fer seus els informes del tècnic encarregat i desestimar les peticions al·legades per Miguel Garau Esteva i Antoni Mari Gayà. Estimar l'al·legació presentada per Francisca i Margarida Martorell Ferrà i allargar 10 m. la franja edificable i reduir l'amplària proporcionalment, a fi que es puguin fer cinc solars de 200 m2. de superfície.

Quant a les dues possibles opcions assenyalades per l'arquitecte, la Corporació acceptà la de l'exclusió de la zona verda del pou i terreny circumdant de 2'5 m. de radi com a espai lliure privat.

Amb aquestes modificacions s'aprova provisionalment el text refós de les Normes Subsidiàries de Puigpunyent i Galilea.

PAVIMENTACIÓ DEL CARRER MAJOR

Uns dels carrers que es troben en més mal estat és el carrer major i concretament des de Sa Raconera fins el Planet, per la qual cosa es pensa pavimentar la totalitat d'aquest tram, fent "rigoles" als llocs on es faci necessari perquè l'aigua pugui córrer sense pujar a la voravia. El pressupost d'aquesta obra és de 2.237.400 ptes. Al pressupost no està inclòs tornar nivellar les arquetes, escarificar algun tram de carrer i aixecar algun tram de bordillo o voravia.

La Corporació acordà per unanimitat pavimentar el tram del carrer major.

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - Palma

Xerrades des Banc des Pont

- Uep Colau!
- Jes ! mira qui, tenim aquí ! Que ja estàs bonet ?
- I mira, valgu aguantant...
- I es metge que diu? perque a sa teva edat, un costipat com es que vares aplegar, pot esser molt greu.
- Fotre, a sa meva edat...! a sa meva edat...! ho dius com si t'ú fossis més jove !
- No t'en fadis Mateu, no t'en fadis... I aquest paperot que dus, què és ?
- Idò mira, que he passat per s'Ajuntament per això de ses façanes...
- Que es això de ses façanes ?
- O no t'has enterat ?
- No
- Idò deus esser s'unic des poble, perque... mira s'Ajuntament, juntament amb sa Conselleria de Cultura des Govern Balear, ofereix una sèrie de subvencions per millorar ses façanes.
- Ja es una bona cosa.
- I es clar que si. D'aquesta manera, es particular només paga una tercera part de sa millora.
- Caramba ! Jo m'he n'hauré d'informar.
- No idò, crec que ja faràs tard, avui era es darrer dia per entregar ses sollicituts ?
- Jo crec que si, perque tothom feia fotos a ses seves façanas.
- Per fer tan de temps que no sorties de ca teva, trob que estàs ben informat.
- Home Colau, és necessari estar ben informat !
- I ja que estàs tan informat, tenim ses Festes damunt, i encara no en sé res d'elles.

- Ni jo tampoc.
- I que ja saps qui és es nou Municipal ?
- No
- No deies que estaves ben informat ?
- A poc a poc una cosa és estar ben informat, i s'altra, saber-ho tot.
- I xerrant des Municipal nou, crec que ja comença a esser hora que qualcú posi un poc d'ordre a aquests cotxes que estan mal aparcats.
- Si, me n'he adonat conte que n'hi havia dos mal aparcats a sa corva de Sa Raconera...
- I aquí as Pont, i a sa corva de l'Església, i as Planet, i as Trast... i sabs que t'he dit ?
- Què ?
- Que je està bè, i que si sa cosa segueix així, colliré sa càmerade fotos des meu fill, en faré as cotxes mal aparcats, i enviaré ses fotos a sa revista.
- I que les publicaran ?
- Que provin de nor fer-ho !!
- Res..., m'en torn per amunt perque en cara hauria d'arribar fins damunt es Planet a tirar dues cartes.
- I no hi emporta vagis tan enfora, Mateu, ara a sa plaça de s'Ajuntament ens han posat una bústia nova.
- Però si ja n'hi havia una as Planet.
- Si, però m'han dit que ja estava plena.
- I que ho ets de bromista, Colau.

Mateu i Colau.

Cant a la Primavera

Quan sent cantar la cadamera
el passarell o el verderol
i tots formant un estol
cerquen aigo per què en el riu
sent una veu que em diu
; Ja està aquí la Primavera !

Quan floreix el taronger
reverdeix la llimonera
i esclaten les roses del roser
; Es que estam de ple dins la Primavera !

S'aigo torna poca a n'es riu.
'Tot passa i d'aquesta manera,
també s'en va la primavera
i cop en sec ja vé l'estiu.

S'estiu amb tanta calor
convida a seure baix el parral,
aigo fresca dins es barral
que mai mos falti, ; Oh bon Senyor !

Silvestre

REFLEXIONS DE JOVENTUT

Per què els meus pensaments s'enfilen en el temps
com branques que pugen cap a l'arbre de la mort
que mai arriba, que mai se'n va;
que viu com aquella nota que no és música
sinó pensament ocult de passat i futur.

Per què tot es perd
com un ocell volant amunt, amunt...
Per què res no és vida
i balla ara alegre com si tot existís
Per què els arbres dancen
quan el vent li diu que ho facin
Per què els roques es banyen
quan l'aigua així ho mana
Per què les persones ploren
quan el seu cor no pot sofrir més.

Per què tot s'amaga i no es troba mai més
Per què és el mirall qui t'escup el passat
i no la vida qui l'oblida.
Per què el món és lleig quan tan bonic podria ser.
Per què cau la pluja, i per què riu el sol quan és dia

Tot això m'es igual, potser m'importa només saber
per què som aquí dient tantes coses.
Tampoc no ho sé, tampoc sé per què.

Depressió Crònica d'un Puigpunyenti

ELS MOLINS A PUIGPUNYENT I GALILEA

Pere Barceló Barceló

Recercar sobre un tema concret, sempre suposa investigar, i el tema d'avui, monogràfic, ha resultat més ample que el que pensava.

Però d'alguns aspectes del passat de la nostra cultura qui en sap sobradament és en Nofre Martorell. Anys de recerca, entrevista i gravacions i hores llargues d'escoltar han documentat la seva autoritzada paraula.

Per això una vegada més totes les dades d'aquest article són seves. Em limitaré a recollir el que m'ha contat.

Comencerem per nombrar els tretze molins de moldre gra que en el segle passat recordam al nostre municipi:

- El de **s'Hort de Son Noguera** que no tenint massa aigua només servia als veïns de Superna. I com pareix que a l'estiu minvava l'aigua, és probable que els supernins

haguessin de dur el gra a Esporles. Com anècdota recorda que el que treballava a aquest molí era l'amo en Joan Pou i que quan havia de néixer al seva filla Catalina, per mor de la distancia, quan va arribar la comare la seva filla ja havia nascut.

- Comptam el segon molí a Son Forteza, al camí d'Estellencs, que la seva turbina era moguda per l'aigua de la bassa d'abaix de la

**CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS
GOVERN BALEAR**

teulera.

- Un altre també dins **Son Forteza** era el de la **Casa Nova**, que era regit per capellà. I que com diu madò Catalina Llinàs al libre dèn Nofre, sempre que podia el capellà volia que el pagassin a ell i no al seu germà que era l'amo.

- Un que era per a ús propi, estava situat a **s'Hort d'Avall**, al mateix hort i que creu que podia funcionar tant amb l'energia hidràulica de l'aigua de safareig com molí de sang o empès per bestia.

- També a **Son Serralta** i també a s'hort, per cobrir les necessitats pròpies en funcionava un que en l'escasa aigua en què comptava, valia per fer la farina de les coses.

- Al **Trast**, ens descobreix la madona de Can Jordi, que també molien amb un molí que era mogut amb un motor de gas pobre i que servia als clients que hi duien el seu gra.

taller de rotulació

Fàbrica, 21 Telfs. 28 03 03 - 28 21 68 Palma de Mallorca

- * decoració
- * murals
- * furgonetes
- * parcartes
- * valles
- * façanes
- * serigrafia

- A un recó preciós de Son Net, a la vorera de la Riera, i prop de la Font dels desmaís hi havia el **Molí Nou**, que va donar seveis fins fa relativament pocs anys. Els nostres majors recorden mestre Jaumet i el seu fill Guillem, que amb una somera cellarda anava a recollir

i portar la barcella o mitja cotera de blat, ordi o faves que els nostres veïns li encarregaven. Posteriorment s'encarragaren d'ell la família "companyeta"

- A la **Central Eléctrica**, on avui hi té la fusteria en Jaume Barceló els vespres a les hores que donaven electricitat al poble. En Jaume Pou que vivia a La Vinya anava a moldre les hores que li permetia la fàbrica, i que no eren gaire.

- A **Son Puig** hi comptam el de vent que encara conserva la torre i que es veu des de la carretera. Cobria les necessitats de Son Puig.

- A Galilea, se'n comptabilitzaven tres: **el d'en Martí i el Molí d'en Pera, i el Molí de Vent**, que estava ubicat a la partió entre Conques i Son Cortei. Recorda en Nofre que hi ha encara unes pedres tapades amb uns batzers que segons en Gaspar Palmer és el lloc on hi havia el molí de Vent. Encara en aquest coll l'anomenam, pel camí de Galilea com El Molí de Vent

Aquests eren els tretze molins de gra que recordam dins el nostre terme. I preguntat en Nofre per què creia que n'hi havia tants, pensa que com tampoc era molta la força energètica de que es disposava, fora aigua, vent, gas o electricitat i com la majoria de veïnats tenia la seva rota collien unes poques barcelles per a consum propi.

La Rota era un terreny cedit pels senyors de les possessions a missatges, jornalers o artesans que a canvi d'un percentatge de la collita o com a part del sou disfrutaven les famílies del poble.

No poden oblidar el que fins fa relativament pocs anys guardava i possiblement avui també conserva tant el salt d'aigua com el lloc les moles de pedra, així com el safareig que arreplegava l'aigua que els havia de moure. Na Francesca i Antoni del Molí recorden com la seva infància va transcórrer entre sacs de blat i farina, que en carros i someres la gent del poble i duia a moldre.

Capítol apart mereix el **Molí Paperer** situat abaix de Sa Coma i que abasteixia de l'aigua de la seva font. No s'atreveix en Nofre a donar les dates de construcció d'aquesta fàbrica de fer paper.

També ho hem demanat a n'en Jaume Ferrà -que ja els seus padrins materns l'habitaren, els seus pares també i ell hi va viure quaranta-cinc anys- no ha sabut les dades de funcionament.

**Eléctrica
GENOVART**

**Instal·lacions i Reparacions
Elèctriques**

Ctra. Nova d'Estellencs, 21
Tel.: 61 43 98

07194 Puigpunyent

El que si recorden és que al segle passat s'hi va produir un incendi que el va destruir. Conten que allà hi preparaven pólvora de contraban i que quan l'empaquetaven amb cartó i pega per impermeabilitzar-la, atracaren un paquet al foc i s'incendià tot.

És una tragèdia que es recorda ja que hi morí un puigpunyentí de la família Tauler Filletes i que un altre es va tirar a una pica d'aigua per apagar-se, i que un altre tot cremat va anar a avisar al molí.

Pareix que hi funcionaven dues turbines i que quan no tenia força suficient la corrent de l'aigua de Sa Coma eren ajudades per l'aigua del Safereig.

Encara avui es poden veure parets de la nau incendiada i ha estat reformada l'altre que

serveix d'habitable als propietaris del molí Paperer.

L'interés d'aquestes retxes no és el d'un estudi històric seriós. És simplement un recordança d'un estil de vida dels nostres avant-passats i del que significava una llesca de pa damunt la taula.

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA

Carretera de Puigpunyent, km. 14 - Teléfono 61 40 57

ELECTRICA JORDI

PUIGPUNYENT

Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes

AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables   barreres
basculants   corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

SES TIMBES

Galilea

Aquest mes en Joan " de Ca'n Carles " ens ha brindat l'oportunitat de poder-li fer una entrevista. Un dels fundadors del " Xingonera ", en Joan ens conta les seves vivències dins el grup, dels projectes de futur, i de l'obra que preparen per les Festes. A més a més, en Joan pareix estar cansant d'actuar damunt l'escenari, i tal vegada aquest estiu sigui la darrera vegada que el vegem actuar fins que, probablement, hagin passat un parell d'anys. Encara que seguirà fent feina pel grup, emperò darrera els escenaris i que - tal i com diu en Joan - "no és poca".

**ENTREVISTA A N'EN JOAN " DE CA'N CARLES ",
MEMBRE DEL GRUP DE TEATRE " XINGONERA ".**

El grup Xingonera és una de las institucions més importants de Galilea i gràcies a les seves activitats teatrals el poble ha estat conegut arreu de Mallorca.

El Grup nasqué l'any 1977 i des de llavors ençà ha representat obres teatrals tant diverses com "Don Ventura Veranea" d'en Lluís Segura Miró, "Sa Viudeta Se Vol Casar" d'en Juan Vila Pagués o "Mestre Lau Es Taconer" d'en Tous i Maroto, etc... fins un nombre aproximat de 25 obres.

Com a fets més destacats s'hi troben: un primer premi a la Millor Actriu (Catalina Pont) en el Festival de

Consell, ser convidats per actuar a la desapareguda institució l'Asistència Palmesana i cada any al Festival d'Andraixt, conseguint cada una de les vegades un gran èxit representatiu i taquiller. També una any tingueren un representant que els va concertar unes 9 ó 10 sortides per tota l'illa.

Formant part d'aquest Grup hi ha en **Joan Martorell Palmer**, en Joan " de Ca'n Carles ", un del seus fundadors, i a ell SES TIMBES s'ha dirigit per a fer-li una petita entrevista.

Bar Parroquial

**ESPECIALITAT EN PLATS COMBINATS
I TAPES VARIADES**

Dilluns tancat

PLAÇA PIO XII

TELS. Part. 61 44 74 Bar 61 41 87

GALILEA

Escena representació de Mestre Lau es Taconer a l'Asistència Palmesana.

- Com va nèixer el Grup Xingonera ?

Va nèixer un estiu de l'any 77, i va començar d'una manera informal, hi havia quatre al·lotes Na Gelo i Na Antònia, filles d'en Sebastià Sabater, Na Cati Pont i després en Joan Francesc y jo que vàrem pensar de fer un petit espectacle xistós amb dues cançons de la Trinca.

Així després d'uns mesos d'assaig, a la Festa dels Vells i davant el Bisbe, que va venir aquell any, ho fèrem.

Llavors Don Toni Roig, el capellà a les hores, ens suggerir de fer teatre, i així amb ell com a director i cercant un poc més de gent. En Tolo de Sa Cova d'es Bous, En Guillem Caragol, etc... fèrem la primera obra " El Metge a Garrotades ".

- Què ha suposat el Grup per tú ?

Ha estat per jo molta de feina, sobretot l'any que vàrem fer tantes sortides, perquè sortíem a les tres d'es mig dia i tornàvem a les tres d'es vespre, teníem que carregar les coses, montar l'escenari, vestir-te, actuar, desmontar, carregar una altra vegada i tornar, és clar, tots acabàrem molt cremats aquell any.

Apart he tengut moltes satisfaccions però també moltes hores de feina i sacrifici perquè feia moltes coses, i això arriba a cansar.

L'entrevista En Joan Martorell Palmer actuant a l'obra Mestre Lau es Taconer.

- Quines coses feies dins el Grup Xingonera ?

Al principi teníem un medís molt pobres en quant a doblers i mitjans tècnics, i jo vaig fer quatre equips amplificadors, ses caixes d'altaveus, vaig comprar el micròfons, etc..., que després amb diners de les actuacions les vàrem millorar.

Però apart d'això jo sempre he estat ficat un poc en tot, en el montatge de l'obra, en els assaigs, en els efectes especials, després a lo millor havia d'actuar, montar i desmontar l'escenari, i com pots suposar era un feiner terrible.

Escena representació d' Un Senyor Damunt un Ruc d'en Joan Mas.

- Com està la salut del Grup ?

Està bé, però passa una cosa que aquí a Galilea som poca gent i menys que vulguin fer teatre i molts hem de pujar de Palma, això fa que els assaigs no siguin molt sovint i que hi hagi dificultats.

Però ara ses coses van millor des de fa uns mesos ja que sa gent està per aquí, han canviat els horaris de treball i és tot més fàcil. Així aconseguim assajar més vegades.

- Quins plans té el Grup per més endavant ?

Pel futur tenim la representació de una nova obra que estam assajant i que estrenarem durant les festes.

L'obra es diu " POCS I MAL AVENGUTS " d'en Joan Mas el qual ha tingut l'atenció de venir a donar un parell d'instruccions a fi de que surti millor.

I com a futur del Grup crec que continuarem amb la marxa que duim sense ser una marxa esquizofrènica, estrenarem aquesta obra i si té èxit la representarem a dos o tres llocs més.

Hem tengut ofertes de anar a actuar a llocs de la Tercera Edat i al Festival d'Andraitx, però darrerament no sortim molt ja que, entre altres coses, tenim problemes de desplaçament.

- Quins plans tens tú dins el Grup Xingonera ?

Com ja t'he contat jo duia bastant de pes dins el Grup i hem vaig donar compte que estava tot el temps molt pendent d'això i ara hem dedic més a actuar, també col·laborar amb l'equip de muntatge, però ja no l'he de manegar.

Així he aconseguit llevar-me bastantes feines de damunt i ara hem va millor, però si s'ha de donar una mà ho faig.

Més o menys crec que continuaré així dins el Grup.

Moltes de gràcies per la teva atenció i que tingueu molta de sort.

FESTES

Enguany se xafardeja que ses festes seran més llargues que els altres anys, que duraran de Divendres a Dimecres aproximadament, o sigui uns sis dies de festa.

Dins un dels dies està en tractes de que vengui un grup d'Andraitx, el **Grup Agara**, que representaria una de les seves obres.

LA DROGA (V)

Per Biel Frau

LA DROGA A PUIGPUNYENT

No podia acabar la sèrie d'escrits damunt la droga, sense acabar tractant, d'una manera molt breu i general, del problema de la drogadicció al nostre municipi. I per fer tal cosa, no podia començar sense fer una localització geogràfica de Puigpunyent dins el mapa de la droga.

Sense cap tipus de dubtes, el focus més descontrolat de drogadicció a la nostra illa, es troba a la seva capital, és a dir, a Palma. Com tots sabem, Puigpunyent és un dels pobles que més prop de palma es troba, i els contactes entre amb dues poblacions és quasi bé diari per a la gran majoria de puigpunyentins. Per altra banda, també som veïns de Calvià, un poble que s'ha anat enriquant gràcies al turisme, i són precisament les seves zones turístiques (Magalluf, Peguera, Santa Ponça, etc.) on més arrelada està la droga. No ens podem oblidar d'Andraitx, un poble quasibé veïnat nostre, on la heroïna ha fet una passada per la joventut i la està delmuntant considerablement. I si ens tiram cap als nostres viens de Tramuntana, és sense dubtes, per fer-n'he un alé. Estellencs i Banyalbufar, poblets petits i gran part d'ells turístics, no són zones especialment conflictives, ara, això sí, a Esporles la situació és cada cop més alarmant.

I al centre de tot això es troba Puigpunyent. Com podem veure, aquest lloc és ideal per la proliferació de la droga.

Lo cert és que no hi ha dades més o manco fiables (o, almenys, desconec la seva existència) que ens parlin de la situació de la droga a Puigpunyent. Però, si volia parlar un poc sobre això, alguna cosa havia de fer. Per això, vaig posar-me en contacte amb un fumador habitual de "restes" o "porros" (hachis), del que ometré el nom per desig exprés d'ell mateix. De la xerrada amb aqueix al·lot en vaig poder treure les següents conclusions:

A dins els nostres pobles hi ha distints grups de joventut, i, malgrat tots els joves ens coneixem, i que ocasionalment un jove pot trobar-se sense rebutjós dins un grup que normalment no és el seu, el cert és que la presència de la droga està més o menys generalitzada segons es tracti d'un grup o d'un altre.

Els fumadors habituals de "Chocolate" i "maria" (hachis i marihuana), formen un grup més que considerable. La majoria d'ells n'estan convençuts de que poden deixar el porro quan

vulguin, i que no hi ha punt de connexió entre aquestes drogues "blanes i l'heroïna. El consum de "restes" acostuma a ésser col·lectiu.

Altres grups també accepten la presència de droga d'una forma un tant col·lectiva, però no és un consum habitual. Altres joves només accepten una introducció ocasional i quasi fortuita de droga "blanda" dins el grup.

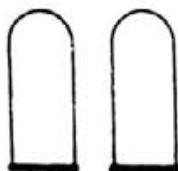
Respecte als demés, el consum sol ésser molt ocasionalment, i de forma individual o bé degut a la presència fortuita del subjecte en si dins un grup que no és el seu.

Li deman al meu informador sobre l'edat mitjana dels consumidors habituals de "restes" i me contesta que dels 18 cap amunt, però que la majoria d'ells eren molt joves quan començaren. I, ¿què passa amb els que ara tenen la mateixa edat que tenieu vultros quan començareu (15-16 anys) ? "Aquests tenen altres rollos".

Però lo més important, és saber com es troba el tema de la heroïna dins el nostre poble. El nostre informador se mostra un tant reaci a parlar d'aquest tema, però acaba manifestant que les drogues "dures" no es troben d'una manera habitual dins l'ambient puigpunyentí, però parla d'una forma col·lectiva, perquè diu conèixer almanco dos casos de heroïnòmans dins Puigpunyent.

Que la situació és greu ? Cada un que en faci el seu anàlisi. Personalment crec que potser no sigui excessivament preocupant, perquè si giram un poc la vista arrera, fa uns vuit o deu anys la situació pareixia indicar que amb uns anys més, la joventut de Puigpunyent estaria totalment "penjada", i a hores d'ara dona la impressió de que la cosa s'ha estabilitzada, i que el jove puigpunyentí sap diferenciar les denominades drogues "blanes" de les "dures". Tant de bó no sigui només una impressió.

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

PERSONATGES

MARGALIDA BALLESTER GINARD "de sa farmàcia"

Pere Barceló

Veure na Margalida pel carrer o a un dia de festa, és sempre una crida a la vitalitat i a l'alegria.

Tots l'hem tractada qualche vegada o possiblement li hem demanat algun consell sobre un medicament o una petita malaltia.

Na Margalida, sonrient, "vitalista, poc amiga de la mediocritat, gens superficial, que sempre li agrada superar-se en les coses que empren, que diu les coses pel seu nom malgrat siguin desagradables, (segons pròpia definició) es espontànea, pàgessa i que avorreix el ciment, el renou de la ciutat i els mostradors", rep sempre a tothom com ella és, oberta, servicial, ben disposta a donar una mà a qui la necessita.

Ella es "campanera" malgrat fins als 14 anys visqués a Ca's Concos, un poble com el nostre prop de Felanitx. La més petita de cinc germanes recorda l'escola a Ca Ses Monges, que era molt amiga del animallet, recollint els perduts, per a curar-los o enterrar-los al seu sementerí, i donant una llesca de pa a les formigues... i va disfrutar d'aquesta vida bucòlica fins que la seva família passà a viure a Campos.

Es coneguda com na Margalida "serrallera" a Campos, pel seu padri que feia i adobava panys.

Els seus estudis són fonamentalment musicals. Estudià al Conservatori els cursos de solfeig, flauta i guitarra, significant això que té una sòlida formació musical.

Sap fruir tot tipus de música des de la moderna a la més clàssica, com una persona oberta, comparteix amb els joves mes grans i majors la gran varietat de músiques que avui s'ofereix com ventall per a qualsevol edat, exceptuant la discotequera que aquesta sí que no la soporta.

Es co-fundadora de la Banda de Música de Campos i malgrat que aquesta no sigui el tipus preferit, és conscient que amb assatjos i concerts fa poble i per ella això és molt important.

A Puigpunyent, durant el cins anys que hi ha treballat ens ha mostrat les seves capacitats en concerts de flauta acompanyada d'orgue i guitarra i en la direcció del cor "Veus de la Tardor". Qui la veu i sent tocar o dirigir no pot dubtar de la seva vivència interior de la música. És persona que se la veu que "vibra" en cada ritme i en cada nota. Col·labora amb la Tercera Edat per què es sent contagiada per la vitalitat que en tot hi posen els majors. Recordar a les persones més grans, és per això que ella s'ho passa molt bé als assatjos de cor tal com si fos un dissabte o diumenge amb gent jove.

Preguntada quin missatge donaria al nostres joves o veïns en respòn que acceptem els altres tal com són.

A na Margalida li agrada molt viatjar per molts de motius. No només pels objectius que un es fixa, com pot ser aprendre idiomes, sinó pel que et sorprèn, el que vas trobant.

Recorda el viatge recent de sis mesos a Estats Units en el que la primera setmana quasi no li va quedar més temps que el d'aprendre a manetjar els aparells elèctrics de

la casa. Els nordamericans són tal i com les mostren a les pel·lícules.

Cità el cas del "novio" d'una companya de pis, "roommate", que per passar el cap de setmana portava el xandal per fer aeròbic, un ordinador personal i un caramull de llibres. Aquest era especialista en evacuar escoles en cas d'accident nuclear i estudiava empresarials.

Tal com ho veim al cinema el poble d'USA és molt especial. No poden perdre el temps en el menjar, per això tot és pre-fabricat, ni les cases estan preparades per fer els menjars nostres.

"Un dia s'em va passar pel cap aguiar calamars farcits i la casa plena de moqueta va fer olor durant una setmana".

Vaig viatjar de Boston a Sant Francisco, en bus, i allà coincidírem amb un japonès i a l'arribada ens reunírem amb quatre japonesos més i foren molt agradables, em cantaven Heidi i altres cançons de la seva terra.

Allà vaig estudiar anglès amb gent de tot el món: xinesos, coreans, sud-americans... i tots aportaven a classe les característiques del seu poble. Era com trobar-te amb tantes nacions del món. Cada poble té una concepció diferent de la vida i això ens enriqueix molt.

Nord-Amèrica és tan vasta que hi ha zones de vegetació i fauna extraordinària: Osos, cèrvols, "armadillos"... que a qualsevol recó t'atravesen la carretera, com aquí les rates.

Malgrat sigui tan extens aquell territori, ens trobarem a Vancouver (Canadà) un grup de mallorquins a ca un soler casat amb una japonesa, que fa de marjador i després del sopar cantàrem "Sor Tomaseta". Visca Mallorca. Va ser molt emotiu i no ho oblidaré mai.

Aqueta és na Margalida de sa "Farmàcia".

Gràcies per ahver-nos contat tot això.

Gratant dins la nostra història

UNA DOLÇA, SABOROSA I SIMPÀTICA ATENCIÓ D'AMABILITAT.

Onofre Martorell

La família Sr. Ramon Alaben Montis i senyora, propietaris de la finca de Son Puig, varen tenir una grata atenció amb els malalts, persones grans i nins amb minusvalies del nostre estimat poble: em convidaren a collir cireres per repartir-les entre la gent abans esmentada.

Però el que resultà més curiós i bell fou trobar-nos amb les Germanes de Pobres y amb Mn. Bartomeu Català, el nostre Rector i director del Projecte Home, amb la seva mare i un nombre de la nostra associació de gent major que també collien cireres per als seus clients.

La junta directiva de la nostra associació hi anàrem dues vegades juntament amb gent que no és de la junta per tal de recollir l'esquisita fruita per als malalts i impeditos.

Fou de veure amb quin gust treballàrem per oferir l'apreciat regal i com era d'alegre sentir les Germanes cantar i resar llogant Déu; a més, donant bon exemple; era allò de "A Dios rogando y con el mazo dando".

En va succeir una anècdota molt curiosa; vaig preguntar a les germanes si la Superiora les havia

dispensat per poder menjar cireres durant la feina. Una d'elles em feu senyes que també collia cireres com totes. Amb això, la Superiora, que m'havia sentit em contestà: "Al caballo que trilla no le pongas bozal". Sàvia resposta.

Amb senyors tan bons i treballadors tan fàners seria un cel a la terra i mai no hi hauria vaga.

Sr. Ramon i Sra., Déu us do la maina!

Aquesta era la frase que sovint ens deien les persones a qui entregàvem l'obsequi.

La possessió de Son Puig

LA MÚSICA PER LES FESTES

Xavier Barceló

Com cada any per aquestes dates, ens arriben les Festes, i amb elles tot un seguit d'actes. Nosaltres, assabentats de l'interès que desperten, posam cura d'informar-vos tot punt sabem alguna notícia, així que des d'aquestes línies volem fer a saber quins són els actes musicals programats per aquestes festes:

Dia 14 d'agost: Aquest serà el primer dia musical de les festes i com és quasi bé tradició de cada any vendran, "Pa amb Oli band", un grup prou conegut per nosaltres, tant que no pensam que sigui necessari presentar-lo. Seguidament actuaran "Transilvània", que també coneixem, ja que actuaren a la festa de Sant Joan; cançons de sempre que sonaran una altra vegada. Els caps de cartell seran els "Susue Q", una banda força interessant de rock en el més pur estil Rolling Stones. No hi ha dubte que serà divertit.

Dia 16 d'agost: En la següent entrega musical ens veurem amenitzats per un grup salser, anomenat "Sauce 3" que està compots per músics amb moltes hores de vol que ens feren sentir el calor del carib (suposant que superem el d'aquí, abans). Hi haurà després un grup anomenat "poker", on hi podrem trobar un guitarrista que viu al poble, Eugeni Estarells. I també el podem trobar a l'estrena d'un grup de

Puigpunyent "Ets Skips", amb John Guillaume, Xavier Picó, Salvador Llabrés i dues veus femenines. Podeu estar seurs que serà un debut ben exitós i des d'aquí els desitjam tota la sort del món.

Probablement molts recordau l'actuació de Nando González i Jorge d'Amico en el Cafè-concert del darrer dia de les Festes de l'any passat. Aquest acte rebé tants d'elogis que enguany s'ha decidit repetir-ho dia 17, en aquest cas amb la participació del grup "Deborah Carter i Koant Fussion". Aquest grup mereix la nostra atenció. Està format per una veu femenina i grans músics, com Rubén Rebolleda, que fins no fa gaire era teclista en el grup de Nando González. Ens han comentat que serà una actuació memorable, que realment val la pena de veure i escoltar.

Hem sabut per altres fonts que hi haurà un concert benèfic dia 16 migdia, en solidaritat amb els fills de les dones preses. D'aquest concert en tenim molt poques dades; l'únic que saben és que hi actuarà la coral que es va formar en motiu de l'Escola d'adults, dirigida per Conxa González.

També sabem que estan previstes altres actuacions que sortiran puntualment en el programa.

Aquesta és la llista d'actuacions musical a les Festes, confiam que gaudireu escoltant-les, n'hi ha per tots els gusts.

TALLERS D'ESTIU

Text: Antoni Betti
Fotos: Marilena Monjo

Un estiu més i durant els mesos de Juliol i Agost, s'han tornat organitzar al nostre poble els Tallers d'Estiu per a nins i nines de dos fins a quinze anys. Aquests Tallers estan organitzats per l'APA i compten amb el patrocini de l'Ajuntament de Puigpunyent.

En els Tallers d'Estiu d'enguany s'hi han inscrit prop de cinquanta infants, la qual cosa ja suposa de per sí un rotund èxit. En aquests

Tallers, que es duen a terme els dilluns, dimecres i dissabtes damatí de cada setmana, els infants s'entretenen fent modelatge, construcció, festa, batik, etc...

Coordinen els Tallers na Tamara i na Marilena Monjo, mentre que na Marilena Genovart s'encarrega de l'aspecte econòmic.

En acabar a finals d'Agost els Tallers, es durà a terme una exposició a la Casa de Cultura dels treballs que han anat fent els infants.

Els infants s'embruten i disfruten com mai als Tallers d'Estiu. Amb aquestes fotos sobren es comentaris

Ses Cotxeries

FRUITES * VERDURES
 CARNISSERIA * CONGELATS
 CONSERVES * VINS * LICORS
 FERRETERIA * DROGUERIA

C/. MAJOR, 4

Tel. 61 41 02

Puigpunyent

NOTICIES BREUS...

* UN PROGRAMA DE RÀDIO DES DE PUIGPUNYENT

El passat dia 11 de juliol, tinguérem al nostre poble la visita de Ràdio Mallorca que en el seu programa "Mallorca, hoy por hoy" va fent volta per la geografia mallorquina.

Aquesta emissora de ràdio, que l'any passat ja ens va visitar amb aquesta mateixa programació, va emetre el seu programa des del restaurant Sa Sinia on, entre altres, hi participaren madò Aina d'es Pont, Don Francesc, el batle i el tinent batle de l'Ajuntament, representants del Currículum per a la Pau, de la Coordinadora per a la Defensa de la Vall de Puigpunyent, del grup de teatre Gall de Foc, del Projecte Home, de Terra Alta, etc... I com tampoc podiem mancar, representants d'aquesta Revista.

* EXCURSIÓ A SA CALOBRA

El passat dia 28 de juny l'Associació de la Tercera Edat va organitzar una excursió a Sa Calobra en autocar, tren i barca.

El bon temps i la calor que va fer durant la darrera setmana de juny va propiciar que molts dels nostres majors participassin en aquesta excursió. Com a fet significatiu, tan sols mencionar que en el dinar hi anaren 91 persones.

* UN PART DE TRES OVELLES

El nostre veïnat i ja jubilat amic mestre Rafel Matas, durant molts d'anys pastor de Son Forteza, va tenir no fa molt una petita alegria quan va veure que una de les seves ovelles que estava a punt de criar va parir d'una sola vegada tres ovelles. Aquest fet, que lògicament no és la primera vegada que el viu, li va servir per comentar amb els seus amics i recordar vivències passades sobre l'ofici del pastor que ell, i tants com ells, coneixen tan bé.

NOTES DE SOCIETAT

BODES

*El passat dia 13 de juny la nostra veïna Maria Bauzá Martorell es va casar amb en Guillem Salas.

*Aquest dia 18 de juliol en Miquel Ramon Matas es va unir amb la binissalamera Antònia Morro.

LA GENT DEL FUTUR

NOU GRUP A PUIGPUNYENT

Marga Barceló i Maria Perelló

Al llarg d'aquest mes un grup de joves han convocat un parell de reunions, però en realitat el que ho ha organitzat tot en un principi -encara que molts tenguéssim aquesta idea dins el cap- ha estat en Biel Vidal, seguit dels seus amics com ara poden ser en Matias Sampol, en Pep d'es Trast, en Joan Vidal, en Gaspar Moragues, en Bruno Norris i molts d'altres...

La primera reunió va ser el passat dia 7 de juliol a n'es saló parroquial. Va acudir molta gent i de tot tipus d'edat (des d'onze anys fins a vint anys). En aquesta primera reunió vàrem discutir quin tipus de grup volíem i el que fariem... Però el que més clar va quedar és que tot el que farem serà per a passar-mos-hos bé, sense cap dubte.

La segona reunió que va ésser dia 14 de juliol a n'es Saló Parroquial un altre cop, però aquest pic sense la presència del nostre rector Tomeu Català.

En canvi ve venir en Xisco Morey, i com a monitor del grup de Galilea Terra Alta ens va explicar quins tipus d'activitats preparen, i com estava organitzat; en definitiva ens va donar una petita idea de com dur-ho endavant.

Després de xerrar-ne molt vàrem decidir que dividiríem el grup entre els més joves i els més grans, i que cada grup presentàs diferents propostes. I com a primera proposta el grup dels més joves proposen que el grup s'anomeni "MANDRAGORA", i com a primera activitat fer camisetes amb el nom del grup. Però això encara s'ha de xerrar amb l'altre grup i després es decidirà.

Esper que això vagi endavant i que cada vegada tenguem més "ganes" de fer coses. I a veure si així després ningú dirà que els joves puigpuyentins som avorrits.

NOTA: Aquest mes tenia que sortir un escrit damunt "T'objecció de consciència II" però per problemes de documentació sortirà en una altra edició.

Esports

ESPORTS D'AVENTURA? PARC NATURAL?

Toni Mora

Cada pic hom està més interessat pels valors i activitats dins sa natura: picnics, colles excursionistes, torrenters, escaladors, espeleòlegs, ciclistes... arribant a grups federats institucions públiques i privades.

Els precedents en alguns llocs, com el prepirineu català, mostren es gran impacte que han produït en menys de cinc anys onades de milers de persones en esports d'aventura d'organització privada. us recorda a res aquest BOOMM?

A "sa roqueta" pocs som conscients de que tenim una infraestructura natural -cales, muntanyes, coves, torrents - única a Europa pel clima, accessibilitat i qualitat. Algunes empreses ja s'han instal·lat a Mallorca i altres es preparen expostaments d'una inversió fàcil i segura.

Fantàstic! sa nostra demanda d'esbarjo serà coberta, pot ser massa i tot com amb els hotels, i hi haurà una legistació i professionalització molt esperada.

Recordem que el que ha possibilitat ara i en un futur tot això i més, no és sinó sa verdadera riquesa: s'entorn cultural, socioeconòmic, arquitectònic i natural.

Si tot va como s'espera, copiarem als prepirenaics en els mateixos errors, sols que aquí, el que tenim són dotzenes d'espècies que no existixen en cap altre lloc, i microhàbitats molt sensibles als visitats. ¿Com podria viure un ferreret en un torrent visitat per més de cent persones al dia, i no sempre amb el respecte que caldria tenir una empresa privada?

Es parc natural seria una solució amb sa que tots hi guanyariem, protegint i desenvolupant social i econòmicament.

Si saben bé com funciona un parc natural els residents, pagesos, caçadors, institucions, empreses turístiques, etc. el recol·laran, mennys els qui tinguin interesos urbanístics.

Cada activitat tendria es seu lloc específic i paràmetres de respecte al medi-nombre de gent, tipus de grups, materials... i seria potenciada: adequació de recursos, camins, fots, itineraris, refugis, albergs, bibliografia, documentació, asesoramiento, transports i tota sa seguretat d'estar en un entorn millor i amb futur. El que ens interessa a tots.

COM FER UN PARC NATURAL:

Eta inicial: (ACTUALMENT)

- Millora del catàleg de zones a protegir
- Protecció real (i no amb recursos polítics tipus "Reserva de la Biosfera")

Eta segona:

- Zonificar l'espai indicant paràmetres de protecció i usos adequats: zona d'esbarjo, de restauració, forestal, protecció, ramadera, de trànsit, recuperació...

Eta tercera:

- Estudis específics dels llocs i llinars d'acceptació del medi: activitat volms de gent/ha.
- Impulsar econòmicament usos adequats.
- Gestió adequada per zones
- Potenciar respecte i us socia, aducatiu...

ESCOLA DE TENIS

L'Ajuntament ha organitzat pel proper **mes d'agost**, concretament **de dia 3 fins dia 31**, un curs d'iniciació i aprenentatge al tenis.

Es duran a terme tres classes setmanals els **matins**, pels menors de 12 anys, i els **capvespres**, pels més majors.

El monitor serà en **Rafel Carrasco**.

Inscripcions fins dia 30 de juliol a les oficines de l'Ajuntament, Bar Es Pont, Bar Ca'n Domingo, i Bar Parroquial.

Preu de l'inscripció:

- Menors de 16 anys: 1.000 ptes
- Majors de 16 anys: 2.000 ptes

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

FOTO COMENTADA

Aquest mes molts de veïnats de La Vila han vist com es feia realitat un desig esperat per ells durant molt d'anys. Ens referim, sens dubte, a la nova bústia que s'ha instal·lada a la Plaça de l'Ajuntament.

Ara per ara, ja no es farà necessari per ells arribar amb cotxe o a peu fins Es Planet per disposar les seves cartes.

Tal vegada, i potser sigui la nota curiosa de l'ampliació del servei de correus, és que molts de veïnats del poble es sentiran ara un poc més

motivats a escriure cartes en els inabarcables concursos i a participar en el "Primi-juego". Tant de bó que qualcú de nosaltres pugui rebre d'asegut un parell de milions.

ESCOLA DE BÀSQUET I FUTBOL-SALA

el treball s'especifica en principi sobre el control de la pilota, per passar seguidament al treball col·lectiu de passes amb la pilota, tirs, defensa, atac, etc... fins arribar a la disputa de partits.

Pel que fa al **futbol-sala**, s'han inscrit quinze nins de cinc a onze anys, els quals estan reunits en un sol grup.

El treball que es realitza es fonamenta en els obligats exercicis físics, treball corporal, resistència i velocitat, per passar més tard al treball específic amb el maneig de la pilota, dribling, passes, desmarques, defensa, atac, etc... Una vegada els infants coneixen aquests conceptes, es passa al dos contra dos, al tres contra tres, i llavors es juguen una sèrie de partits, els quals sempre que sigui necessari són interromputs per corregir i explicar detalls sobre posicions a ocupar tant en defensa com en atac.

D'aquesta nova edició de l'Escola de Bàsquet i Futbol-Sala és de destacar l'excel·lent disposició de tots els infants en escoltar i desenvolupar els exercicis i indicacions dels seus respectius monitors. Sens dubte que d'aquesta manera el treball és molt més productiu.

Des del passat dia 13, es veu celebrant en el Poliesportiu Municipal l'Escola de Bàsquet i Futbol-Sala, organitzat pel Club de Bàsquet i patrocinat per l'Ajuntament.

En quant al **bàsquet**, s'han inscrit devuit nines amb unes edats entre els quatre i els onze anys. Així idò, s'han distribuïdes en grups d'edats, un grup fins els set anys (vuit nines inscrites) i un altre grup fins els onze anys (dues nines inscrites), realitzant cada grup la seva sessió en hores diferents.

La feina que es realitza amb el primer grup és sobretot d'elasticitat, moviments i control del cos, així com la familiarització en moviments i jocs amb la pilota. Mentre que amb el segon grup, després dels lògics exercicis físics,

II TORNEIG DE FUTBOL-SALA

Aquest dia 17 de juliol es va començar a disputar la primera jornada de la segona edició del Torneig de futbol-sala i que, a diferència de l'any passat, disputaran set equips.

Els divendres de cada setmana a partir de les 20:30 h., es jugaran els tres partits corresponents a la jornada. En propera edició, informarem molt més detalladament d'aquest emocionant II Torneig, amb comentaris dels partits més interessants i amb les fotografies dels equips participants.